Anul I. Nr. 1. Exemplarul 2 Lei Sâmbătă, 23 Decemvrie 1922.

DACIA NOUĂ

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA:
CLUJ, Strada REGINA MARIA Nr. 51.
Anunțuri și reclame se primesc numai la agenția de publicitate „LLOYD EXPRESS", Cluj Str. Iuliu Maniu

SUB CONDUCEREA UNUI COMITET
Apare în fiecare Sâmbătă

ABONAMENT:
pe un an . . . . 100 Lei
pe jumătate an . . . . . 50 Lei

FRAȚI ROMÂNI!

Studențimea Universitară română conștientă de rostul ei în Stat și însuflețită de cea mai luminată iubire de țară față de ***provocările și jignirile aduse celor mai sfinte sentimente religioase și naționale de către concetățenii străini de aspirațiile neamului*** *și față cu pericolul ce amenință tot mai mult cultura și economia națională, ține să se știe că luptă pentru rezolvarea dreaptă și românească a unor probleme de ordin superior cultural-național interese cu cae studențimea se identifică.*

Larga mărinimie și toleranța românească recunoscută de veacuri nu voim să ajungă un păcat din care să decurgă incalculabile urmări triste pentru țară.

Trecem prin clipe grele și trebue să luăm aminte ca astăzi când ne întocmim casa neamului nostru întreg fără a ne lăsă influențați nici de presiuni dinăuntru nici de amenințări din afară, veghem ca orânduirea definitivă în țara noastră să o facem conform intereselor noastre.

Chestiunile care ne agită sunt chestiuni vitale.

Finanțele, comerțul și industria sunt acaparate de străini.

Nu înțelegem ca masele muncitorești producătoare să fie aservite intereselor unei minorități parazitare și străine de neam, care oricând ne poate gâtui economicește.

Un elementar spirit de prevedere ne impune a nu îngădui ca profesiunile libere și funcțiunile de Stat să treacă în mâna străinilor.

Universitățile și școlile speciale superioare trebuesc privite ca instituții naționale în care se pregătește spre folosul neamului o intelectualitate românească și o cultură națională.

Cerem măsuri serioase pentru ca în toate ramurile de activitate națională, socială-culturală și economică să asigure preponderanța elementului etnic românesc.

Privim ca o jignire a sentimentelor și a intereselor naționale vecinica amenințare cu mustrarea străinătății.

Nici de dragul, nici de frica cuiva nu ne vom da legați de mâni și de picioare. Cerem guvernului, parlamentului și întregei intelectualități a țării să țină seamă de punctul nostru de vedere care e al generației conducătoare de mâine în lupta ce pornim, convinși fiind că de partea noastră e dreptatea.

Un ziar studențesc va lumina opinia publică asupra punctelor noastre de vedere.

Nădăjduim deci că în lupta noastră comună pentru atingerea mărețului scop național vom avea alături de noi cugetele tuturor bunilor români, de orice categorie, cari vor privi cu simpatie mișcarea noastră, ce lovește cu tărie numai în paraziți speculatori, care amenință să ne răpească avutul, cultura națională și să ne profaneze chiar credința creștină.

Trăiască națiunea română, Trăiască Dinastia românească, Trăiască România și armata română.

Studențimea Universitară din întreaga țară.

Tolba cu săgeți.

Ca să se știe

Acest ziar intenționam să-l pornim dela început fără de a ne ocupa cu atacurile scârboase și neadevărate ce se aduc zi de zi la adresa mișcării studențimei universitare.

Țineam să scoatem în evidență numai purul adevăr în legătură cu „evenimentele antisemite" cum le califică pamfletele jidovite din țara noastră.

Aceasta însă nu ne-a succes. Unele fițuice ordinare jidovești, cari în realitate servesc interesele potrivnice țării, Regelui și consolidării naționale, continuă de a ataca în mod brutal studențimea română, care este conștie de mișcările ei și vrea binele țării prin curățirea ei de toate elementele dubioase, de toate lip torile nesătule, cari sug sângele poporului român și ne duc țara la prăpastie.

Conducătorii acestor pamflete infame se dau drept un fel de îndrumători ai tinerimei în a căror inimi clocotește simțământul național, dau lecții de morală și pretind ca studențimea în loc să se ocupe și cu propaganda națională atât de necesară în vremurile de astăzi țării, ***„să se țină numai de carte".***

Mai dau mișcării noastre naționale epitete ca „glumă fără haz". „neseriozitate", „nebunie", „copilărie", „huliganism" etc.

Ei, perciunații ramoliți!

Acești trădători de țară, aceste ploșnițe cari se nutresc cu sânge românesc, acești spioni din timpul războiului, cari ne-au tradat dușmanilor, vin acuma să ne dea lecții de naționalism și de cultură (?), nouă făuritorilor României-mari de eri și propagatorii românismului de astăzi! Nouă, cari am înfruntat furtunile războiului, gloanțele aducătoare de moarte și ne-am vărsat sângele fierbinte pentru pământul patriei — nouă vin să ne dea îndrumări acești mizerabili și îmbogățiți de război!

Am suferit destul insultele lor! Ne-am purtat destul cu mănuși! Deacuma vom aplica pumnul!

Dacă rușinea nu îi cuprinde și vor continua a ne insulta aici în **țara noastră** *îi vom strivi în sânge! Le vom sfărâma capetele ca la șerpii veninoși și le vom spulbera creerii în vânt!*

A sunat ceasul când toți cei ce se opun desvoltării noastre naționale vor fi stârpiți ca lăcustele. Dacă nimeni nu ne face dreptate ne vom face noi!

Avem nevoe de cadavre la institutul de anatomie!...

Pământul făgăduinței

„Din Polonia, Cehoslovacia, Austria, Ungaria, ne izgoniră dija. Dar ce-are a face! In România suntem încă păziți de constituționalism și umanitarism!"

De vorbă cu conștiința

ACȚIUNEA NOASTRĂ E JUSTĂ IN ORDINEA MORALĂ ȘI SERVEȘTE PROGRESUL SOCIAL

Inainte de a proceda la dovedirea celor spuse în titlu, trebue să arătăm cititorului care e acțiunea noastră și poziția ce-o ocupă ea în manifestările noastre de viață.

Noi pornim în judecarea jidanilor dela un adevăr de netăgăduit: jidănimea din toată lumea e un corp compact, unitar, având un acelaș program izvorât dintr'un acelaș talmud. Acest program al lor e stăpânit de un *egoism sălbatec*, propovăduit chiar în religia lor, și în virtutea căruia ei râvnesc la un singur scop: stăpânirea lumii întregi pe seama lor, robindu-și pe creștinii nedemni de a fi „poporul ales" al lui Dumnezeu, adică stăpânitorii lumii. Totdeauna jidanii au înjghebat organizații deosebite, sectare, chiar în statele unde erau socotiți cetățeni întru toate egali cu naționalii de sânge. Dovezi e inutil să mai aducem. Cine în viața lui zilnică nu s'a convins de aceasta, acela e sau un naiv sau un perfid care n'a vrut să vadă. N'am câștiga prea mare întărire convertindu-l la crezul nostru.

Mai adăugam pentru această schițare generală a jidanului, faptul că situația de inferioritate în care se află, l-a silit să adopte ca arme de luptă mijloace josnice, vrând totdeauna să fie pietricică mică pentru răsturnarea carului mare, căutând să sape sub picioarele vrăjmașului cu care nu putea lua lupta. Și tocmai de aceea va cădea învins jidanul, deoarece noi nu putem concepe ca răul să triumfeze asupra binelui, întunerecul asupra luminei!

Acestea fiind spuse, să schițăm și mișcarea noastră studențească începută înainte de aceasta cu o lună:

La Facultatea de Medicină din Cluj, anul acesta avem (adică am avut) 160 studenți jidani și 40 români în anul I. La Iași și la celelalte Universități, de-asemenea aproape acelaș lucru. In anii superiori tot așa, doar în proporții puțin mai reduse. Apoi: studenții „români" din străinătate sunt în proporție de 60—70%, chiar 80% (Cehoslovacia) jidani și restul români. La Paris se dă din partea statului român schimbul de valută anumitor studenți de-ai noștri, care corespunde unei burse de peste 60.000 Lei anual. De acest schimb beneficiază 200 jidani și 200 români. La Paris aveam în 1919 150 studenți ardeleni, în 1920 numai patruzeci, iar acum nu mai sunt deloc, doar unu-doi întârziați încă pe-acolo! Toate acestea, agravate încă prin alte neglijări ale studentului român sărac, ne-au determinat mișcarea de apărare contra intrușilor, a căror uneltiri de acaparare nu mai erau tolerabile.

Ca oameni de conștiință și dotați cu simțul răspunderii mo-

rale a faptelor, să ne întrebăm dacă această acțiune a noastră e dreaptă ori nedreaptă, e o faptă bună ori un păcat. Să întrebăm morala creștină (cea mai sublimă dintre morale) dacă ne-am supus ei ori nu când am pornit pe calea aceasta.

Dat fiind principiul fundamental al moralei creștine: iubirea de-aproapelui, e evident că morala mozaică e tocmai contrariul ei: iubirea de sine și de ai săi. și persecutarea străinilor. Se pune acum întrebarea: ce ne sfătuește și ne permite morala noastră să facem față de cel ce ne lovește și vrea să ne doboare? Sunt două căi urmate de Isus: cea arătată prin vorbele „de-ți dă cineva o palmă, întoarce-ți și celalalt obraz și lasă-l să te mai lovească odată“. Prin aceasta Isus propovăduia *toleranța*. A doua cale e aceea pe care a urmat-o mântuitorul atunci când a gonit cu biciul afară din biserică pe negustorii ce se vârâseră până și acolo, în ciuda tuturor legilor morale. Această cale ne arată că atunci când se trece peste o limită, toleranța trebue schimbată cu *măsuri energice de îndreptare imediată*.

Ei bine, noi până acum am tolerat cu o resemnare creștinească să fim pălmuiți, căci pălmuiți ne-am lăsat atunci când veneticii, — cari pe vremea Principatelor n'aveau drept să-și zidească decât sinagoge de lemn, pentru ca să nici nu rămână în urmă-le ruine istorice, care ar fi înjosit ruinele mănăstirilor domnești de-alăturea, — pălmuiți ne-am lăsat când acești paraziți și-au acaparat drepturi cetățenești, ne-au jefuit sat cu sat, sădind corupția și viciul între țărani, când ne-au monopolizat aproape toată presa, tot comerțul, toate băncile, când ei trăesc în belșug și răsfățări, în vreme ce noi cerșim din poartă în poartă pe văile munților *noștri* ce aur poartă; pălmuiți au fost părinții cari nu-și puteau ține copiii la școli; pălmuiți au fost studenții cari au fost siliți să devie funcționari pentru a putea învăța alături de colegii jidani bine îmblăniți; pălmuiți au fost din partea jidanilor toți ostașii români, cari au luptat singuri, în vreme ce jidanii se îngrășau din exploatarea războiului, puși în siguranță de urgia dușmanului!

Acum e prea mult, nu mai putem răbda ca mâine clasa intelectuală aproape întreagă să ne fie jidovească și jidovită, iar noi să suferim în colțuri, striviți în avântul nostru de către îmbulzeala acaparatorilor, cari se vor ști vârâ și în conducerea țării, așa cum au știut s'o facă până acum pretutindeni.

Destul! Până aici cu toleranța! Acum trebue să luăm biciul și să urmăm și pilda a doua a lui Cristos. Ni-o cere aceasta și datoria de a apăra pe cei slabi și fără scut, pe de-aproapele nostru care nu ne are decât pe noi: mamele, copiii și părinții noștri țărani, cari ne-au trimis la școli pentru ca să aducem mai mult bine în țară și pe pământ cu învățătura noastră. Dacă n'am face-o, am fi niște dezertori lași. Morala noastră cea mai sublimă, o repetăm, ne îngădue această curățire, ba ni-o pretinde chiar. Departe de a păcătui, cerul e cu noi!

*

Acțiunea noastră e deci justă în ordinea morală. E natural deci că servește și progresul social, deoarece progresul social îl constitue tot ceea-ce este în armonie cu legile moralei. Morala e sfera mare care reglementează toate manifestările noastre de viață, iar legile sociale sunt o sferă mai mică, făcând parte din cea mare, și care cuprinde regulele manifestărilor de viață din punctul de vedere izolat al relațiilor cu societatea. Astăzi fundamentala lege socială, născută din legea generală a iubirii deaproapelui, e democrația, materializată în principiile revoluției franceze: libertate, egalitate și frăție. Nici unul din aceste principii, nu trebue însă luat ca un postulat absolut, ci limitativ: libertate atâta timp cât nu se exclude egalitatea; egalitate dusă numai atât de departe cât permite fraternitatea.

Libertățile jidanilor sunt deci admisibile în țara noastră numai atâta timp cât nu lezează *egalitatea* drepturilor tuturor cetățenilor.

Numerus clausus al nostru nu e decât aplicarea principiului egalității învățământului, pe lângă acela al libertății lui. Libertatea necorectată de egalitate, servește disarmonia societății și deci nu progresul social, armonic prin esența lui.

Judecând acum faptic, ajungem la aceiași concluzie: când banii nu se vor cheltui pentru zidirea laboratoriilor suplimentare și întreținerea lor pe seama numărului exagerat de jidani, atunci vom avea bani pentru căminuri și alte ajutoare atât de necesare studentului român de astăzi. Când vor avea burse și valută în străinătate 80 români, 10 jidani și 10 alte naționalități, atunci vom avea o intelectualitate românească viguroasă puternică și sănătoasă, așa cum nu este cea de astăzi.

Incheiem, ca în poezie, repetând titlul: acțiunea noastră e justă în ordinea morală și necesară progresului social.

Cauza ne este deci sfântă, sfinte ne vor fi sacrificiile, iar lupta trebue s'o ducem înainte cu perseverența apostolatului și cu vitejia sufletelor alese, cari știu că nu este nimic mai nobil decât a te uita pe tine și a te jertfi pentru de-aproapele năpăstuit.

Așa a făcut Cristos!

Mișcările studențimei

Ce am făcut până acum și pentru ce

Cauzele — Scânteia care ne-a aprins — Demonstrația din Cluj, la ziarul „Uj Kelet“ — Adunarea centrului care cere „Numerus Clausus“ dela Senatul Universitar — Respingerea cererii — Inchiderea și redeschiderea Facultății de Medicină a Universității din Cluj — In țară: demonstrațiile din Iași și București — Demonstrațiile generale din 10 Decemvrie — Sângerosul conflict cu armata la București — Protestul Clujenilor — Respingerea cererilor noastre din partea guvernului — Atitudinea viitoare a studențimei

Pentruca cetățenii doritori de a cunoaște adevărul asupra celor petrecute în cadrele studențimei față de năpădirea jidovească în învățământul românesc, dăm aici un scurt istoric al faptelor adevărate, după ce asupra motivării și a cauzelor mișcării vorbim în altă parte mai pe larg.

De mult fierbea în rândurile studențimii nemulțumirea și dorința de a lua măsuri de apărare națională față de elementele străine, deși concetățene, care ne sufocau tot mai mult în Școlile Superioare și instituțiile accesorii. In deosebi eram revoltați în contra celor din urmă date: 70% jidani în anul I de Medicină la Cluj și aproape tot așa la celelalte Universități și în ceilalți ani. La Paris, listele noui ale studenților români cari beneficiază de valuta atât de mare și prețioasă, a cuprins anul acesta 50% jidani. La celelalte Universități din străinătate, proporții și mai îngrijorătoare. La toate acestea se adăugau și se comparau stările de astăzi ale studențimei române, lipsită de mijloace, silită să ocupe funcții pentru a putea trăi, neîncăpătoare în căminurile și cantinele prea puține, etc.

Acesta a fost focul care ne ardea și care a izbucnit la întâia ocazie: la începutul lui Novembrie insolența jidanilor medicinişti din Cluj devenise atât de mare, încurajată de proporția lor de 3 jidani la 1 Român, încât au refuzat să disece și câteva cadavre jidovești ajunse pe masa de disecție. Le-au dus de acolo și le-au predat comunității lor, căci cadavrul evreului nu e de batjocorit, ca al unui simplu creștin! Cine nu va recunoaște oare că s'a trecut peste ori ce limită, când se știe mai ales câte am făcut noi Românii pentru ei, chiar în timpul din urmă, când la Universitatea din Cluj s'au zidit săli noui de disecție, pentru a-i cuprinde pe nouii colegi alungați de pe aiurea de către oameni mai cuminți decât noi. (Căci e știut că în aproape toate țările, până și în Statele Unite, la Harvard, s'a introdus „numerus clausus“, numai noi am persistat într'un constituționalism și umanitarism nu uumai rău înțeles, dar și bizar de riguros.)

Provocați și ofensați, studenții noștri au hotărât imediata excludere faptică a studenților jidani dela cursuri și în dimineața următoare au fost blocate întrările sălilor de cursuri și lucrări și n'au intrat decât creștinii. Acestea se petreceau în 27–28 Novembrie. Imediat, în aceiași dimineață, Institutul de Anatomie a fost închis. Seara, mare consfătuire la Căminul studențesc, de unde studențimea a plecat în manifestație pe străzi. Inaintea cantinei jidovești, se naște un incident în urma căruia un sublocotenent jidan dela Institul medico-militar scoate sabia și lovește câțiva studenți creștini, se refugiază apoi în sala de teatru jidovesc „Habima“. Refuzând unei delegații să-și predea sabia în semn de satisfacție onorabilă, studențimea spărgând porțile intră înăuntru peste cordonul de polițiști și îi dă sublocotenentului Rozner o lecție de cavalerism și bună creștere. A fost ușor rănit la cap. Nici n'a amețit și astăzi e sănătos tun, deși presa jidovească și mai ales cea jidovită din Capitală (adică aproape toată) l-a făcut mort. Desmințim pe această cale minciuna, cu care suntem de altfel obișnuiți în presa noastră de scandal. — De-aci studențimea a manifestat în fața ziarului „Uj Kelet“, iar câteva elemente străine de studenți au devastat redacția ziarului amintit și o parte a tipografiei lui.

Peste două zile, în 30 Nov. a fost convocat Centrul studențesc „Petru Maior“, care cu unanimitate și cu adeziunea expresă a colegilor unguri, a cerut Senatului Universității din Cluj, numerus clausus, rezolvarea satisfăcătoare a chestiei cadavrelor, examene de limba română și de primire la Facultatea de Medicină, ș. a.

Să întrerupem aci firul celor petrecute la Cluj, pentru a examina evenimentele cu acelaș caracter, generalizate între timp la toate Universitățile românești.

La București și Iași mai întâi, apoi la Cernăuți, Oradea-Mare și Timișoara, cele întâmplate la Cluj s'au bucurat de o totală aprobare și solidarizare din partea studențimii, care a pornit la manifestații similare. La București manifestația a fost fără incidente doar câteva ferestre sparte la ziarele jidovite „Adevărul“ și „Dimineața“ care sunt, împreună cu alte câteva tovarășe, focarele de răspândire a minciunilor și batjocurilor la adresa a tot ce e național românesc, și o manifestație de simpatie ziarului „Universul“ cel mai demn și mai obiectiv dintre marile cotidiane românești, față de sufletul curat al studențimii. La Iași însă lucrurile au fost mai grave chiar decât la Cluj. S'au distrus total 2 ziare și 2 tipografii, iar în cursul ruperii cordoanelor de armată, au fost răniți 2 studenți

Ghișeft și pace!

I.

Suntem în 1 Decemvrie, 1916, la gara din Cluj.

Lume multă, sala de așteptare a clasei a doua archiplină cu public de tot felul, cu perciuni și fără perciuni. Colo 'ntr'un colț, în partea de către peron vorbesc doi oameni, un popă românesc și un cetățean cu perciuni. Dumnezeu știe prin ce întâmplare vorbesc românește și lumea se uită la ei cu mirare. Iar lângă ușa de intrare un alt „patriot“, cu perciuni și el, privește pe acești doi, zimbește și își freacă mâinile. Asta ține însă numai până când cei doi își gată vorba și se despart, unul încoace, altul încolo. Atunci patriotul nostru se furișează printre oamenii din sală, se apropie de celalalt și-l prinde de mânecă.

— Noroc, Șloim! Ce vânturi te bat pe aici?

— A, tu ești Moriț? Nici nu te mai cunoșteam... Te-ai îngrășat de-abinelea...

— M'am îngrășat, așa-i? Ți-e cludă, nu cumva? Las' să mă îngraș și eu, că acum nu mai suntem într'un sat... nu-mi mai faci atâta concurență...

— Las'o la păcatele, Moriț! Ghișeftu-i ghișeft și pace! Eu nu mai negutătoresc cu ouă... acum de când m'am mutat la oraș sunt negutător de lemne... Tocmai acum plec să văd o pădure...

— Tot mincinos ești tu Șloim — întrerupe Moriț. — Parcă eu nu știu cu ce negutătorești tu?

— Cu ce?

— Tu ești spion de-al României! Ce-ai vorbit cu popa acela hai?...

— Ești nebun, Moriț!

— Așa? Vrei să mă faci și nebun? Trădătorule! Să tradezi tu patria noastră scumpă... ai, vei, ghivalt... Mă și duc... Mă și duc... să dau de știre jandarmilor... să te învețe ei pe tine să mai faci de rușine vița lui Izrail!...

Șloim îl prinde pe Moriț de guler, iar Moriț se smucește din toate puterile.

— Lasă-mă Șloim în pace... că strig în gura mare, că ești spionul României!... Dar știi ce? Pune la mine în mână cinci sute de coroane și atunci tac... ghișeftu-i ghișeft și pace!

Șloim se pune pe gânduri. Dacă Moriț nu se cumințește... pe el îl arestează și atunci... până se legitimează, scapă trenul.

Și atunci... va păgubi cincizeci de mii de coroane.

...Iși înfundă mâna în buzunar și scoate cincisutede coroane.

— Aici îs banii, Moriț... Și acum... dute la dracu!

Moriț ia banii, îi privește pe toate părțile și se pune pe gânduri. A vrut să facă o glumă cu fostul lui „concorent“, — e gata să fugă după el, să-i dea banii înapoi.. Dar... cum se uită lacom la ei, de-odată... încep să-i strălucească ochii, înfundă banii în pungă și... își pierde urma.

II.

Partea a doua a povestirei noastre se petrece la Sibiu, în strada Cisnădiei, la 5 Maiu 1919. Moriț merge cu capul în pământ și... se întâlnește de-odată cu Șloim.

— A, tu ești Moriț?

— Eu, Șloim!

— Moriț, mie să nu-mi zici Șloim! Mie să-mi zici Sandule. Suntem doar acum în România mare... Dar... ce cauți tu pe aici?

Ce să caut? Am venit după un permis de transport... îngână Moriț.

— Aș! Vorbe! Spune-mi verde: cum te plătește Kun Béla? Moriț îngălbinește.

— Ești nebun, Șloim... Sandule?

— Nu, Moriț, nu-s nebun! Știu eu bine, ce vânturi te bat pe tine prin Sibiu... Ești agentul lui Kun Béla... Iacă vine un polițist... te dau pe mâna lui!

Moriț tremură.

— Ști ce Moriț? — începe din nou Șloim. — Să nu mai lungim vorba... tu-mi datorești niște bani . . . plătește-mi-i în grabă...

Moriț scoate punga și numără cinci sute de coroane. Șloim râde cu hohot.

— Iar ești nebun Moriț! Socotește tu... dacă eu cu cele 500 de coroane aș fi cumpărat gheme de ață... ce-ași avea azi! Pune la mine o mie de lei... suntem doar în România mare.

Moriț se pune pe gânduri. Asudă de câteva ori... își înfundă mâna în buzunar, apoi o scoate și iar o înfundă . . . In sfârșit scoate mia de lei.

— Al dracului ești tu Șloim... Mare „concorent“ mi-ai fost în vieață, m'ai biruit și acum...

Șloim ia banii râzând. Apoi întinde mâna lui Moriț.

— Așa-i, așa-i, Moriț! Ghișeftu-i ghișeft și pace! Acum încă una: du-te la dracu!

Ilie Ciurdar.

Fondul „Virgil Bărbat“

pentru ajutorarea studenţimei române sărace.

Intemeiat la 19 Decembre 1922.

Lista donatorilor:

1. *Prof. Virgil Bărbat, fondator*	100 Lei lunar din leafa D-Sale, pe timp de 10 ani	Lei 12000
2. *Locot. Magda, student* . . .	100 Lei lunar din leafa D-Sale pe 9 ani . . .	Lei 10800
3. *G. Bănuţiu, student* . . .	100 Lei lunar, pe timp de un an	Lei 1200
4. *O. Boeriu, student*	100 Lei lunar, pe timp de un an	Lei 1200
	Total . . .	Lei 25200

Donaţiile noui, ori-cât de mici, se vor primi cu mulţumiri, la casieria Centrului Studenţesc „Petru Maior“, Cluj, Palatul Universităţii. Numele donatorilor, ca şi sumele donate, se vor publica în ziare.

Facem prin aceasta apel la toate instituţiile financiare româneşti, ca şi la toţi oamenii de bine, să doneze cu cât mai mare dărnicie la acest fond, al cărui prim scop e *înfiinţarea de noui căminuri* pe seama fiilor de Români, săraci, împiedecaţi de a urma cursurile grele (mai ales dela Medicină) din pricină că trebuesc să ocupe posturi obositoare şi rău retribuite, pentru a putea trăi.

Daţi-ne aer, ca să un ne sufocăm şi să nu se înăbuşe în noi tot ce e nobil şi sănătos!

dintre care unul foarte grav, deşi ziarele noastre jidovite n'au făcut în jurul lui nici pe departe atâta vâlvă cât în jurul lui Rozner (declaraţie textuală făcută la Cluj în adunare, de către un student delegat ieşan, demn de toată încrederea).

Chestiunea celor cerute de noi Senatului Universitar, prin generalizarea mişcării, a trecut în vremea aceasta în atribuţiile Ministerului Instrucţiunii, susţinută fiind de studenţimea tuturor Universităţilor.

Refuzul, intervenit tocmai atunci, al Senatului nostru Universitar din Cluj, de a ne satisface *punctul cardinal* din program şi anume proporţionalitatea numerică a studenţilor creştini şi evrei (numerus clausus), — n'a mai avut aproape nici o importanţă, deoarece chestiunea era deja generalizată la celelalte Universităţi şi soluţionarea ei depindea de Minister.

Totuşi studenţimea clujană s'a întrunit împreună cu 3 sudenţi delegaţi ieşeni, Sâmbătă în 9 Decemvrie şi protestând contra deciziunii Senatului, a hotărât că-şi menţine neştirbite pretenţiunile, şi a ales o delegaţie de trei studenţi (dnii Ciurel, Adam Popa şi Caba), care împreună cu delegaţii celorlalte Universităţi urmau să prezinte dlui ministru al instrucţiei cu memoriul studenţimii întregi.

Totodată, la aceeaşi adunare, s'a protestat contra închiderii facultăţii de medicină din Cluj. Această facultate s'a deschis din nou Luni 11 Decemvrie.

Pe a doua zi, 10 Decembrie, se fixaseră manifestaţii similare, paşnice şi impunătoare, în cele patru oraşe universitare. Pretutindeni guvernul a luat măsuri de opresiune de neînţeles, asediând toate străzile cu armată de toate armele, -- măsuri de neînţeles, deoarece studenţii obţinuseră pretutindeni pe lângă permisiunea rectoratelor şi aceea a autorităţilor. La Cluj cordoanele au fost îndepărtate la timp, iar manifestaţia a decurs liniştită şi demnă, aşa cum se plănuise, şi cum s'ar fi întâmplat şi în Capitală, dacă ar fi judecat mai cuminte şi mai calm şi comandanţii militari ai regimentelor blocate în faţa colegilor din Bucureşti.

Acolo însă n'a cedat nici armata şi nici studenţimea jignită. S'au tras primele salve reglementare de gloanţe în vânt, dar nu s'a ajuns încă la salvele ucigătoare, deoarece studenţimea ajunsese la baionete: au fost răniţi patru studenţi (dnii Bălănescu, Manoilescu, Slătineanu şi David) şi câţiva soldaţi. Sângele studenţesc a curs, pentru ca să nu izbândească cauza noastră cea sfântă! Dar tocmai prin acest sacrificiu izbânda a căpătat o chezăşie mai mult de îndeplinire!

Imediat s'a decis închiderea Universităţii din Bucureşti, cu toate laboratoarele, căminurile, cantinele şi bibliotecile ei. De asemenea şi Academia Comercială a fost închisă. (La intervenţia studenţilor s'a amânat închiderea căminurilor până Luni 18 Dec.).

S'a intervenit pe lângă populaţia capitalei şi s'a obţinut repede şi cu deplin succes, ca toţi studenţii să fie găzduiţi la familii după închiderea căminurilor, pentru a-şi putea continua acţiunea, cu toate că s'a luat contra lor nedeamna măsură de a-i goni din capitală, pentru a nu mai avea posibilitatea materială de a-şi continua opera atât de măreaţă şi utilă.

In acest timp delegaţii studenţimii Universităţilor, urmând calea legală a petiţiei adresate guvernului, s'a prezentat ministrului de instrucţie Dr. Anghelescu. A luat parte la consfătuire şi dl ministru Văitoianu, care a fost cu deosebire intolerant faţă de studenţime. Pe scurt, am fost refuzaţi radical. S'au primit bineînţeles anumite puncte de ordin secundar, s'au făcut promisiuni de zidiri de căminuri ş. a. In chestia cadavrelor s'a promis intervenţia pe lângă autorităţile confesionale jidoveşti, pentru acordarea de cadavre, dar s'a respins radical şi cu multă severitate proporţionalitatea numerică a studenţilor, după naţionalitate.

Urmează acum să se ia măsuri şi noui hotărâri din partea centrelor studenţeşti faţă de noua situaţie creiată prin refuzul guvernului.

Probabil se va decide executarea faptică a numerus clausus-ului, până la noi complicaţii, când se vor lua alte măsuri. Adunările centrelor studenţeşti vor avea ultimul cuvânt în situaţia de acum, deoarece noi credem că acţiunea noastră trebuie continuată, pentru a ajunge la rezultatul neatins încă până acum.

Opinia publică e întreagă cu noi. Nu importă ce scrie majoritatea ziarelor noastre, cari azi, şi la noi, nu exprimă voinţa opiniei publice, ci ceeace ar voi redactorii jidoviţi să exprime această opinie.

Către cetitori!

Rugăm sprijinul tuturor bunilor Români, cari înţeleg ce greutăţi sunt de întimpinat cu scoaterea unei gazete în zilele de astăzi. Promitem că imediat ce vom învinge întâele greutăţi vom reduce preţul ziarului la un leu exemplarul şi tot în preţul abonamentului de 100 lei anual ne vom nizui ca ziarul să apără de două ori la săptămână.

Nu ne îndoim, că toţi cei ce sunt conştii de lupta ce o ducem pentru consolidarea naţională vor răspândi ziarul nostru în cele mai largi păturí ale societăţii româneşti.

Inchiderea Universităţii din Cluj.

Universitatea din Cluj a fost închisă cu începere din ziua de Vineri 22 Decembrie, în urma deciziunii Senatului Universitar din 21 Decembrie c. Iată textul deciziunii de închidere:

„Avându-se în vedere că agitaţiunile continuă şi că s'au produs noui incidente în ziua de 21 l. c. la unele cursuri şi că aceste incidente tulbură mersul liniştit al învăţământului universitar, Senatul, întrunit în şedinţa dela 21 Decembrie 1922, decide:

1. Inchiderea Universităţii pe ziua de 22 Decembrie 1922.
2. Se interzice orice întrunire şi orice manifestaţie de orice fel în localurile Universităţii sau în Căminuri.
3. In caz când studenţii membri ai Căminurilor vor face întruniri şi manifestaţiuni în Căminuri, Senatul va fi nevoit să le închidă şi pe acestea.

Rector (ss) *Iacobovici.*“

Motivul închiderii schiţat în considerentele deciziunii e acela că Joi 21 Decembrie s'a continuat cu izgonirea jidanilor dela cursuri, cum s'a făcut şi până acum zi cu zi de când conflictul e deschis. Şi atunci noi mărturisim că nu înţelegem închiderea Universităţii noastre, deoarece noi în ultima adunare a centrului am declarat în moţiune că nu considerăm conflictul de închis ci vom continua susţinerea cererilor noastre înaintea instanţelor superioare guvernului care nu ne-a satisfăcut. Şi atunci dacă azi conflictul e tot atât de deschis cât şi acu-i o săptămână, şi dacă ştim că în tot timpul de până acum ni s'a permis atitudinea faţă de studenţii evrei, atunci de ce vine pedeapsa acum, aşa de târziu şi atât de brusc, când noi n'am înţeles decât să continuăm şi măsurile de mai nainte, din vremece ne găsim şi astăzi în situaţia zilelor de eri.

Noi credem altceva: dorinţa ministerului e să închidă toate Universităţile până după Crăciun, nădăjduind intr'o calmare a spiritelor. Fără nici o intenţiune de polemizarel trebue să mărturisim că părerea noastră e alta: studenţii se vor întoarce şi mai hotărâţi din vacanţă, deoarece acasă unde vor merge vor găsi, nu fără o plăcută surprindere, îmbărbătarea unei întregi opinii publice, care e unanimă pentru noi. Continuăm deci a crede că ar fi fost mult mai util să se lase deschisă Universitatea admiţând şi atitudinea studenţilor creştini, până ce conflictul se va fi închis în urma terminării complecte a procedurii care astăzi încă nu e . epuizată.

Din „Cartea neagră“.

Cerem autorităţilor expulzarea imediată a jidanilor **Dr. Berkes Salamon** şi **Gombos Benő**, cari fac propagandă potrivnică statului, ca în şcolile jidoveşti din România să se introducă limba ungurească şi nu cea românească. Aceştia au mai declarat că vor cere ungurimei să le apere drepturile întru cât se consideră şi ei maghiari. Ca urmare a acestei propagande comunitatea jidovească din Oradea-Mare a decis schimbarea limbei de propunere hebraică în ungurească la toate şcolile jidoveşti din această localitate.

Românul este strein în ţara lui

Istoria universală ne arată cum popoarele apar se ridică, se împuternicesc; cum declină, se pierd, dând naştere altor popoare, cari parcurg în cursul vremurilor aceiaş curbă.

Poporul românesc născut în primii secoli d. Chr. din zămislirea alor două popoare viteze, abia în secolul al XI îşi face răsleţit apariţia printre popoarele Europei.

Chiagul unificării aruncat în mijlocul poporului român, a produs încetul cu încetul coagularea tuturor elementelor româneşti sub o singură flamură. Procesul de fermentaţie durează şi astăzi, iar efectul său nu poate fi altul, decât cristalizarea şi cimentarea tot mai mult a tuturor indivizilor, cari au aceleaşi aspiraţiuni şi idealuri, degajând elementele parasitare, pe care le aruncă sau la fund, sau le volatilizează.

In lupta uriaşă de primenire, ce se observă cu deosebire în zilele noastre la toate popoarele din lume, adesea vedem cum un element străin, întocmai ca şi-o mreajă, se suprapune tuturor elementelor omogene împiedecând conştient prin turnare de veninuri, decurgerea naturală a procesului de închegare. Acest element parazitar foarte periculos îşi dă aere de atotputernicie, dând naştere la formarea de elemente primejdioase, cari fac să fiarbă ca un vulcan massele acelora, ce-şi au aceiaş origine. Dar acest proces de fermentaţie întrodus astăzi în sânul singuraticelor popoare nu se va putea opri, până ce nu se va alege omogenitatea.

Istoria ne-a arătat întâmplările funeste din fosta Austro-Ungarie, care ţară aglomerată de popoare eterogene, dar cu mai multe focare cu o omogenitate indiscutabilă, au putut trăi laolaltă câteva sute de ani. Ingăduindu-se amestecul elementului parazitar în treburile publice, acest element destructiv, întărindu-se cu seva bogată acaparată din truda tuturor elementelor bune, nu a întârziat de a produce în sufletul singuratecelor popoare prin veninul secretat de o ură şi învrăjbire nemărginită, iar în haosul astfel produs, a pescuit în tulbure, până când falnica ţară s'a destrămat complet.

In Ungaria propriu zisă, acest element destructiv a stăpânit ţara mai bine de 40 ani. Indivizii parasiţi îşi dădeau ifosele de cei mai înverşunaţi patrioţi unguri. Veniţi cu calabalâcul în spate din Galiţia în câteva decenii prin organizaţiile lor secrete şi meschine au ruinat conştient întreaga ţară. O a doua Palestină le era Ungaria, iar când poporul unguresc a observat machinaţiunile acestor parasiţi, când s'a trezit şi a încercat să se scuture de ei, era prea târziu, din ţară de odinioară abia mai rămăsese scheletul.

Tot acest proces dăinueşte astăzi în Rusia, care se deslănţueşte cu o furie de nedescris. Massa omogenă se mişcă şi tinde a se desbăra de balastul cel mai eterogen atât ca moralitate cât şi ca spirit.

Incercări de deparazitări se ivesc astăzi în Germania, Anglia şi mai caracteristice par a fi cele din Italia regenerată, care cu o mândrie şi un gest de nedescris a îngropat acest balast.

La noi acest parazit periculos şi destructiv, care ne-a invadat în urma evenimentelor mondiale şi-a început lucrările pe toate căile posibile. Nu mai poţi răsbate de ei nicăiri, căci acaparează prin coruperi toată vlaga acestei ţări. Comerţul „nervus rerum“ este exclusiv în mâna lor, iar comerţul este mijlocul prin care ori ce ţară se poate consolida mai repede. Uşile celor puternici şi puşi în fruntea ţării se deschid şi astăzi numai acestor paraziţi fanatici ai Talmudului.

Inzădar va încerca un goi, fie el cel mai cinstit, cu intenţiile cele mai curate, cu mintea cea mai pricopsită, să ceară vre-o înlesnire dela puternicii zilelor de astăzi, va afla totdeauna uşele bine zăvorâte ori în cel mai bun caz urechi surde.

Iată de ce zicem, că bietul român este şi astăzi străin în ţara lui. Paraziţii se îngraşe, şi în consecinţă se obrăznicesc, şi într'o bună zi veninul lor va zădărnici opera de consolidare atât de scumpă nouă.

Fermentul bun lucrează spre omogenitate, contrar elementelor parazitare, cari tulbură procesul de cristalizare. Cei chemaţi trebuie să delăture până nu-i târziu balastul ce stă pe grumazul poporului!

In lături cu intruşii, nu-i lăsaţi să-şi satisfacă poftele, şi atunci ei singuri îşi vor lua drumul spre alte meleaguri. Să contribuim cu toţii, ca Românii să nu mai fie străini în ţara lor, ci stăpâni.

Giurcanu.

O lămurire.

Ca lumea să nu fie indusă în eroare, văzând vehemenţa mişcării noastre, e necesară o lămurire.

Suntem, decişi a duce lupta cu asprime şi perseveranţă, până la deplina izbândă, contra tuturor jidanilor, gâtuitori ai vieţii noastre naţionale şi piedecă ai consolidării noastre. Aceasta însă nu înseamnă, că voim extirparea tuturor jidanilor din ţara românească, întrucât recunoaştem că se află şi între ei elemente cinstite. Intelegem să apreciem şi să scutim de orice atac pe acei jidani cinstiţi, cari totdeauna sau nizuit să fie element folositor consolidărei şi propăşirei neamului românesc. Sperăm şi suntem siguri că acest element cinstit, nu se va identifica şi nu se va solidariza, cu acel element destructiv jidovesc care va fi atacat cu vehemenţă şi împotriva căruia vom duce o luptă nemiloasă.

„*D. N.*“

Ultimele hotărâri.

Adunarea Centrului Studențesc „Petru Maior“ din ziua de 19 Decemvrie. — Conflictul nu e închis!

Ministerul Instrucțiunii refuzând cererile studențimii, după cum am amintit în articolul „Ce am făcut“, — urma să se convoace din nou centrele studențești, pentru a decide: e mulțumită sau nu studențimea cu răspunsul dlui ministru, și ce are de gând să facă pe viitor.

Centrul studențesc din Cluj, s'a întrunit Marți 19 Decemvrie, la orele 2. Ședința a ținut până la orele 7 seara, și a decurs în perfectă ordine și stăpânită de o seriozitate laudabilă.

S'a decis în unanimitate neacceptarea soluției Ministerului și considerându-se că procesul e încă deschis, s'a decis continuarea procedurii la forurile mai înalte decât guvernul (chiar la parlament), iar până la rezolvarea definitivă a chestiunei, urmează deci că se continuă întru toate status-ul quo ante, al zilelor trecute. S'a votat în acest sens următoarea

Moțiune.

Studențimea universitară din Cluj, întrunită din nou în ședința de azi, unde luând la cunoștință raportul delegaților trimiși la București și ținând seamă de spiritul studențimei și de propunerile făcute, constată că linia de conduită a studențimei este să ducă lupta cu persistență, cu mijloace și pe căi legale, înainte, până la satisfacerea revendicărilor sale.

Atitudinea studențimei nu este rezultatul unei hotărâri pripite, nici svâcnirea instantanee a sentimentului unui tineret svăpăiat, ci concluzia unei mature constatări, că interesele superioare ale neamului nostru sunt nesocotite, că culturii românești i-se pun serioase obstacole. Prin urmare deciziunea studențimei rămâne neștirbită, de a lupta și pe mai departe în sensul următoarelor propuneri:

1. Va lua contact printr'un chestionar cu studențimea din statele civilizate.

2. Va întreprinde în stil mare o colectă pentru ajutorarea studenților prin înființarea de căminuri etc.

3. Rămâne și pe mai departe pe baza stabilită în memoriul înaintat Ministerului și în această privință va avea de grijă ca cuvântul răspicat al studenților din Cluj, simțământul și acțiunea lor, să fie acelea ale tuturor studenților din țară.

4. Va stărui ca la București, Iași și Cernăuți de asemenea să se înființeze o organizație centrală studențească.

5. Va contribui cu toate forțele sale intelectuale și materiale, ca studențimea să-și aibă organul său propriu de publicitate.

Cluj, la 19 Decemvrie 1922.

Această moțiune s'a votat în unanimitate în urma unor discuțiuni de mai multe ore, foarte precise și cuminți, însă fără divergințe de păreri. Au luat cuvântul în cursul discuțiunii și d-nii profesori Popescu-Voitești, Ștefănescu-Goangă și Virgil Bărbat, dându-ne sfaturi și arătând că sunt stăpâniți de aceleași sentimente ca și noi, cel mult au de obiectat câte ceva asupra formelor și procedurii de executare ale acestor simțăminte comune. Au fost îndelung aplaudați. D-l Prof. Popescu-Voitești ne-a mișcat profund, spunându-ne: „dragii mei, de-aș putea, v'aș îmbrățișa pe toți!“ D-l Prof. Ștefănescu-Goangă n-ea întărit convingerea că D-sa, totodată Director al Căminului, e adevăratul părinte care asudă și se consumă pentru traiul de toate zilele al celor avizați la el. Iar D-l Prof. Bărbat, inițiând crearea unui fond de ajutorare pentru studenți, cu scopul mai ales de a zidi căminuri noui, ne-a făcut să avem, la rândul nostru, noi pe limbă cuvintele: „dacă am putea, toți V'am îmbrățișa, D-le Profesor“ (pe care însă totuși nu le-am spus).

Au fost la ordinea zilei și chestiuni administrative. S'a făcut darea de seamă din partea vechiului comitet al D-lui Adam Popa, demisionat în ziua de 30 Nov. S'a arătat programul nou cu care, înainte cu câteva luni, a venit acel comitet în fruntea studențimii. Mare parte din el s'a realizat, tot ce s'a putut face s'a dus la bun sfârșit. Dacă totuși a demisionat, în circumstanțele cunoscute, nu e deloc pentru deosebiri de convingeri și setimente, ci pentru că drumul formal al vechiului comitet s'a despărțit de acela care era în spiritul studențimii din ziua de 30 Nov. Deci și demisia a avut un caracter pur formal, și pentru a dovedi comunitatea D-sale de sentimente cu restul studențimii, D-l fost președinte Adam Popa, a și primit îndată după demisie, să intre în comisia trimisă pentru a lupta la București. A fost îndelung aplaudat, ca o asigurare a simpatiei pe care nu și-a pierdut-o în rândurile studențimii.

Darea de seamă a comisiei de trei, plecată și reîntoarsă din București, unde împreună cu delegații celorlalte Universități a susținut cererea noastră înaintea dlui Ministru de Instrucție, — a fost făcută de d-l Ciurel. Rezultatul e cunoscut: respingerea totală și totodată promisiuni ca 'n basme. (Intre altele Ministrul intenționează zidirea unui cartier studențesc la București, pe seama a 8000 studenți. Și aceasta acum, în primăvară!) Ne-a mișcat mult C-l Ciurel când povestindu-ne despre entuziasmul atât de viu al studentului bucureștean ne-a spus: „Ca să vedeți cât e de atașat de noi și gata să meargă înainte cu ori-ce jertfe, cât e de aprins și de cald sufletul colegului bucureștean, Vă povestesc o întâmplare:

„Când să mergem la minister, trecând pe la Universitate, dăm de scandal mare. Armată blocată pretutindeni și studenți adunați cu sutele înaintea Universității! Intrebând colegii de ce s'au adunat, ei ni-au răspuns: „Am auzit că azi mergeți la Ministru. Noi vrem să venim cu voi, să vă ajutăm.“ Am insistat să se risipească, spunându-le că delegația trebuie să meargă singură la Minister, și-apoi se vor da naștere la conflicte cu armata. Ei, nu, că vor să vie „să ne ajute“, să ne facă galerie la ferestrele ministrului. Abia i-am putut convinge să-și calce pe inimă, și să plece liniștiți acasă, pentru a evita eventuale noui ciocniri cu armata“.

Atât de mișcător de cald și dulce de entuziast e sufletul fraților noștri din București.

Adunarea s'a închis la orele 7 seara și studenții s'au risipit în perfectă ordine, fără nici un incident, așteptând mersul normal înainte al procedurii începute, pentru care toată studențimea e și acum tot atât de hotărâtă și entuziastă.

Informațiuni

— Un redactor al nostru prezentându-se la Rectorul Universității, pentru a cere informații asupra punctului 1. din deciziunea de închidere care spune că închiderea se face „pe ziua de 22 Dec.“, — a fost autorizat să comunice studențimii, că e la mijloc o greșală de redactare și că e a se înțelege că Universitatea s'a închis „cu începere din 22 Dec.“, ***pe timp nedeterminat.*** *Nici riguroase, nici examene nu vor avea loc.*

— Valoarea promisiunilor dlui Ministru de instrucție. 150000 Lei ce-i avea de ridicat Direcțiunea Căminului din Cluj, pentru baia nou instalată în subsolul căminului (și de care îndemnăm pe studenți să se folosească des și cât mai mulți, căci pentru ei a fost făcută), — banii aceștia n'au putut fi obținuți dela Minister nici până acum, când lucrările sunt gata, deși au fost promiși, bineînțeles, de mult și cu tot atâta ușurință cu cât s'a promis acum și studențimii un adevărat raiu pământesc.

Alta: repețitele cereri ale dlui director al căminului de a se ridica bursa studenților dela 300 la 400 Lei lunar, pentru a le putea da o hrană mai bună, — au rămas fără nici un ecou la Minister.

Și încă una: Zilele acestea la facultatea de drept din Cluj s'au ridicat taxele de examene cu 100%.

Am mai putea continua cu aceste exemple dureroase, cari ne arată îndeajuns, ce valoare au promisiunile de „îngrijire părintească pe seama studențimii, care va avea în curând căminuri, cantine, cetăți universitare și tot ce-i trebuie“. Cu asemenea promisiuni se răspunde la cererile concrete pe cari le face studențimea superiorilor săi. Dar unde găsim noi un crâmpeiu de garanție, că toate făgăduelile nu sunt decât o bomboană dulce ce se vâră în gura un copil care plânge de foame, că toate construcțiile de planuri pentru viitor nu sunt decât niște basme minunate ce se șoptesc în urechea aceluiaș copil, pentru a-l face să uite frigul ce-i stoarce lacrimi?

Noi nu găsim aceste garanții, deoarece la tot pasul ne împiedecăm de fapte reale ca cele de mai sus. Și-apoi, ne pare așa de bizară bunăvoința părintească a unui ministru care tot el, cu aceași mână cu care ne mângăe acum, a pus aprobarea sa pe listele studenților cari beneficiază de valută în străinătate și cari numai la Paris cuprind jumătate jidani, și jumătate români...

— Numerus Clausus în America. Ziarul „Răsunetul“ din Banat, publică o știre pe care o reproduce din ziarul american „East and West“ și care spune textual: In Statele-Unite, la Universitatea din Harvard, profesorii și studenții au cerut împreună numerus clausus pe seama studenților evrei, cari se găseau acolo în proporție de 18% față de creștini. Ziarele jidovești protestează cu multă îndârjire, zadarnică însă.

La noi avem în anul I dela Medicină în Cluj, 70% jidani și în celelalte școli tot așa (la Liceul Național din Iași sunt 90% jidani), — și totuși autoritățile noastre ezită încă!

— Asociația studenților creștini. La București s'a hotărât înființarea unei asociațiuni a studenților creștini din întreaga țară.

— Aseară, 22 Dec., la orele 8, studențimea s'a întrunit în adunare neoficioasă și în afară de localurile Universității și ale căminurilor. Intr'o atmosferă hotărâtă și entuziastă, s'a decis ca: Dl președinte Alexa să fie delegatul principal al studențimii în viitoarele demersuri la autorități, dsa fiind persoana cea mai indicată pentru aceasta și cea mai simpatizată de studențime; — ca studențimea să facă acasă propagandă serioasă și nu demagogică, pentru a întări și mai mult alipirea de noi a opiniei publice; — ca studențimea să plece acasă, de unde, după sărbători, să se întoarcă și mai hotărâtă pentru continuarea luptei. In acest timp, comitetul centrului va avea depline puteri. In Nrul viitor, vom aduce detalii.

— Gesturi nobile. La adunarea centrului din 19 Dec., la care au vorbit și dnii profesori Popescu-Voitești, Ștefănescu-Goangă și Virgil Bărbat, s'a pus baza unui lucru serios și fructuos: dl profesor Bărbat, amintind că cea mai sigură ajutorare e aceea pe care ni-o organizăm și ni-o asigurăm noi înșine, îndemnându-ne la crearea unui fond pentru ajutorarea studențimei românești prin căminuri noui, — a decis să dea din leafa dsale de profesor, 100 lei lunar pe timp de 10 ani, pentru acest fond. A fost îndelung aplaudat pentru acest mărinimos gest, care desigur își va avea efectul dorit, al deschiderii unei noui căi de ajutorare efectivă a studențimei. Exprimăm și aici dlui profesor sentimentele noastre de adâncă recunoștință și admirație.

Exemplul dsale a fost repede urmat de 3 studenți dintre cei ce au luat avântul: dl locotenent Magda, dela Institutul medicomilitar și-a luat angajamentul de a da de-asemenea 100 lei lunar din leafa dsale, pe timp de nouă ani, fondului Căminurilor; studentul Bănuțiu idem pe timp de un an; iar studentul Boeriu deasemenea 100 lei lunar pe timp de un an. Tuturora: mulțumiri călduroase.

Indemnăm pe ceice ne înțeleg, să urmeze această pildă înscriindu-se pe lista deschisă deja în Nrul de față. Fondul nou înființat se va numi „Fondul Virgil Bărbat, pentru ajutorarea studențimii române sărace“. Banii se pot trimite casieriei centrului studențesc „Petru Maior“, urmând ca donatorii să fie publicați în ziare, cu numele și suma donată.

— Cum se vor distribui bursele în viitor? Delegațiile tuturor universităților din țară s'au prezentat d-lui ministru al instrucției publice cerând ca să se suprime schimbul de valută acordat studenților jidani cari studiază în străinătate. D-l ministru a declarat, că în viitor toate ajutoarele destinate studenților cari merg în străinătate, se vor acorda numai pentru specializări și prin concurs.

— Corul bărbătesc al Episcopiei ort. rom. din Cluj va aranja în sala Prefecturei **Sâmbătă, în 30 Decemvrie** a. c. un Concert cu program bogat, în favorul fondului pentru zidirea catedralei din Cluj, având concursul Doamnelor Lya Pop și Mimi V. Nestorescu.

— Jidanii ne atacă! In cursul nopții de 21 Decemvrie, un grup compus din vre-o 40 de jidani înarmați, au atacat cinci studenți români pașnici, cari se întorceau acasă dela teatru. La intervenția energică a publicului și a altor colegi aflători în apropriere, jidanii s'au retras în debandadă.

— La Viena! Colegul Istrate student la Viena, venit în țară de câteva zile, pentru a organiza serbările din Cluj, pe care le-a proectat „România Jună“ pentru întreaga țară, cu ocazia aniversării jubileului ei de 50 ani, — ne-a spus precis (la adunarea centrului) că:

La Viena studențimea manifestantă a ocupat Universitatea unde nu a permis intrarea nici unui profesor jidan (sunt 40%) și nici a unui student jidan, până ce rectorii tuturor Universităților nu le-au promis formal că vor introduce numerus clausus pentru jidani în proporția de 10%. Astfel, la Viena, proporționalitatea numerică a studenților jidani e un fapt împlinit.

Ne întrebăm: Cum de nu s'a gândit Austria că „ce va zice străinătatea“ față de o asemenea barbarie?

— Serbările jubilare ale societății „România Jună“. Societatea »România Jună“ a studenților români din Viena, care împlinește acum 50 ani de existență, după ce a crescut la sânul ei pe Eminescu, Titu Maiorescu și alți fruntași intelectuali ai României independente, a decis să organizeze cu prilejul acestei aniversări, serbări culturale în întreaga țară. Pentru pregătirea acestor serbări la Cluj, a și sosit în orașul nostru un delegat al studențimei române din Viena.

Vor avea loc la Cluj două serbări, probabil la Teatrul Național. Delegatul vienez, Dl coleg Istrate, s'a angajat formal la adunarea centrului studențesc din Cluj, din ziua de 19 Dec., la care ne-a adus salutul și îmbărbătarea fraților din Viena, s'a angajat ca din venitul serbărilor din Cluj să se dea jumătate la „Fondul Virgil Bărbat“ pentru înființarea de căminuri noui și ajutorarea studenților săraci, iar numai cealaltă jumătate să se întrebuințeze pentru scopul propus de soc. „România Jună“ de a ridica o statuie lui Eminescu (căci se știe că înafară de un modest bust la Botoșani, geniul României n'are nicăiri nici o statuie, în întreg cuprinsul țării!). Delegatul colegilor dela Viena ne-a asigurat chiar că nu numai din venitul serbărilor din Cluj, dar din venitul general al tuturor serbărilor din întreaga țară, va stărui și cu succes sigur, ca să se doneze jumătate pentru acest scop, al înființării de noui căminuri.

Fapta vorbește prin sine.

Iar noi răspundem, ca d-l Prof. Popescu-Voitești la întrunirea din 19 Decembrie:

Dac'am putea, V'am îmbrățișa pe toți!

EDITOR:
GHEORGHE GHILI

545. Tipografia Curierul Justiției Militare Cluj, Strada Regina Maria Nr. 51.